

друго освен да ядеш". Това е един пир на знанието, приготвен за всички: ястията са любовни и морални песни, а хлябът тълкуванието, което улеснява възприемането му. Данте предизвестява в увода си, че ще напише четиринадесет песни, към всяка от които ще има по един трактат за коментар; ала ние имаме само три песни и четири трактата /защото първият служи за премия / и не знаем какви са щели да бъдат другите. Само върху някоя от тях можем да дръзнем с някое предположение: например, почти е сигурно, че в последния трактат, където Данте смятал да говори за справедливостта, щяла да бъде коментирана песента "Три жени дойдоха ~~двйдоха~~ край сърдцето ми". За останалите ще бъде по-благоразумно да се въздържаме и от хипотезите, толкова повече, че доктринерните песни, които познаваме от Данте не ~~дв~~стигат дори до исканото число.

Творбата ~~останала~~ прекъсната още в самото начало: от петнадесетте трактата Данте написал само четири, които са вече толкова обширни, че съставят значително обемиста книга. Можеби той е забелязал, че като продължава в тия размери, работата му ще добие огромна ширина и се ^е/изморил, а можеби и ~~смутил~~; ала тая умора изглежда, че е дошла преди всичко защото той се чувствувал вече ~~нннннн~~ увлечен с цялата си душа в съчиняването на поемата, която обмислял и , можеби, вече започнал; там сметнал ~~ш~~ой, че ще може да слее заедно доктрина и чувство.

При все това , "Пир" представлявал вече голям напредък в идеите на Данте и в употребата на ^{висши} простионародния език. Обикновено, при разглеждането на ~~ннннн~~ философски аргументи, ^{не била малка} правило се прибегвало до латинския език, затова ~~дрзостта~~ на Данте , когато заменил латинския с италианския език, макар ~~е~~, че той бил още съвсем необигран в трудните въпроси на схоластиката. Доводите, които авторът привежда в "премията", за да оправдае избора на простионародния език като коментар на песните, от една страна доказват съзнанието за новаторство, а от друга страна дълбокото чувство към красота на италианския език. Между тия доводи не липсват и известни остротии/напр., че латинският употребен в коментара ~~нннннннннн~~ ще бъде слуга на простионародния език на песните, при все, че латинският е господар; там има и една добре обмислена и прочувствена възхвала на простионародния език, чрез който Данте ще може да изразява, както "по-висши така и ~~не~~ съвсем нови понятия... почти както с латинския език", така, че ще могат да се видят "лекотата на слога, качеството на строежа и прекрасните речи, които могат да се съчинят чрез него". Той възторжено превъзнася този език, който чувствава като удобно за своята мисъл оръдие, затова се нахвърля с буйно възмущение срещу "злите хора в Италия, които хвалят чуждите простионародни езици, а презират своя"; и като го сравнява с някакъв ~~нннннн~~ необработен метал, завършва с благородната хвалба: "А който иска да види колко този метал заслужава укор, нека види какви творби изкарват добрите майстори от него".